

P7_TA(2013)0318

EU:n taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. heinäkuuta 2013 aiheesta ”Vuosikertomus 2011 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta” (2012/2285(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon komission neuvostolle ja Euroopan parlamentille antaman kertomuksen ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2012” (COM(2012)0408) sekä sitä täydentävät asiakirjat (SWD(2012)0227, SWD(2012)0228, SWD(2012)0229 ja SWD(2012)0230)¹,
- ottaa huomioon Euroopan petostentorjuntaviraston kertomuksen ”Vuosikertomus 2011”²,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2011 ja toimielinten vastaukset³,
- ottaa huomioon komission antaman tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle sekä tilintarkastustuomioistuimelle komission petostentorjuntastrategiasta (COM(2011)0376),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2012)0363),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Herkules III -ohjelmasta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (COM(2011)0914),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁴,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta⁵,
- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2012 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin

---

¹ http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-commission/2011/report_fi.pdf

² http://ec.europa.eu/anti_fraud/documents/reports-olaf/2011/olaf_report_2011_en.pdf

³ EUVL C 344, 12.11.2012, s. 1.

⁴ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁵ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

taloudellisten etujen suojelemisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2010¹,

- ottaa huomioon 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n toimista korruption torjumiseksi², 18. toukokuuta 2010 antamansa kannanoton Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyksiin³ sekä komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle korruption torjumisesta EU:ssa (COM(2011)0308),
- ottaa huomioon OLAFin vuosikertomuksen 2012 ja OLAFin valvontakomitean toimintakertomuksen samalta vuodelta,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan ja maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan lausunnot(A7-0197/2013),
- A. ottaa huomioon, että EU ja jäsenvaltiot jakavat vastuun unionin taloudellisten etujen suojaamisesta sekä petostentorjunnasta ja että komission ja jäsenvaltioiden tiivis yhteistyö on erittäin tärkeää;
- B. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu noin 80 prosentin osuuden täytäntöönpanosta unionin talousarvion osalta sekä omien varojen keräämisestä muun muassa arvonlisäveron ja tullien muodossa;
- C. ottaa huomioon, että komissio on viime aikoina toteuttanut useita tärkeitä aloitteita, jotka koskevat petostentorjuntapolitiikkaan liittyviä toimia;

Yleisiä huomioita

1. painottaa, että komissiolla ja jäsenvaltioilla on velvollisuus torjua unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavia petoksia ja muita laittomia toimenpiteitä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti;
2. muistuttaa, että on yhtä tärkeää varmistaa mainittujen taloudellisten etujen suojaaminen sekä EU:n varojen keräämisen että kustannuksien kohdalla;
3. suhtautuu myönteisesti komission kertomukseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2011 (”komission vuosikertomus”); pitää kuitenkin valitettavana, että kertomuksessa tarkastellaan ainoastaan jäsenvaltioiden ilmoittamia tietoja; toteaa, että jäsenvaltiot käyttävät eri määritelmiä samantyyppisistä rikkomuksista ja että kaikki jäsenvaltiot eivät kerää samanlaisia, yksityiskohtaisia tilastotietoja yhteisten kriteerien mukaisesti, minkä vuoksi on vaikeaa koota luotettavia ja vertailukelpoisia tilastoja EU:n tasolla; pitää siksi valitettavana, ettei ole mahdollista arvioida sääntöjenvastaisuuksien ja petoksien kokonaislaajuutta yksittäisissä jäsenvaltioissa tai yksilöidä ja rangaista jäsenvaltioita, joissa sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia ilmenee eniten, mitä parlamentti on toistuvasti pyytänyt; vaatii siksi, että kaikissa jäsenvaltioissa vahvistetaan

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0196.

² EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

³ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 62.

standardikriteerit sääntöjenvastaisuuksien ja petosten arvioinnille ja että niihin yhdistetään asianmukaiset rangaistukset rikkomuksiin syyllistyneille;

4. muistuttaa, että petokset ovat tahallisia väärinkäytöksiä ja rikollista toimintaa ja sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan sitä, että sääntöä ei noudateta; pitää valitettavana, että komission kertomuksessa ei tarkastella petoksia syvällisemmin vaan keskitytään laajasti sääntöjenvastaisuuksiin; toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artikla koskee petoksia, ei sääntöjenvastaisuuksia ja kehottaa erottamaan toisistaan petoksen ja virheen tai sääntöjenvastaisuuden;
5. toteaa, että komission vuosikertomuksen mukaan vuonna 2011 petoksiksi ilmoitettiin 1 230 sääntöjenvastaisuutta ja että niiden taloudellinen vaikutus väheni 37 prosenttia vuoteen 2010 verrattuna ja oli yhteensä 404 miljoonaa euroa; toteaa, että koheesiopolitiikka ja maatalous ovat edelleen ne kaksi pääasiallista alaa, joilla petosten määrä on suurin ja että niiden arvioitu taloudellinen vaikutus on 204 miljoonaa euroa ja 77 miljoonaa euroa; pohtii kuitenkin, kuvaako tämä vähentyminen sääntöjenvastaisuuksiin liittyvää todellista tilannetta vai onko se pikemminkin merkki siitä, että jäsenvaltioiden seuranta- ja valvontajärjestelmät ovat puutteellisia;
6. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti jäsenvaltioiden seuranta- ja valvontajärjestelmien toimivuutta sekä varmistamaan, että tiedot sääntöjenvastaisuuksien määrästä jäsenvaltioissa kuvaavat todellista tilannetta;
7. korostaa, että se, että jäsenvaltiot eivät välitä tietoja oikea-aikaisesti tai toimittavat epätarkkoja tietoja, on toistunut useina vuosina; painottaa, että on mahdotonta vertailla ja arvioida objektiivisesti petosten määrää Euroopan unionin jäsenvaltioissa; toteaa, että Euroopan parlamentti, komissio ja OLAF eivät kykene suorittamaan tilanteen arviointiin ja ehdotusten esittämiseen liittyviä tehtäviään asianmukaisesti, ja toistaa, ettei tällaista tilannetta voida sietää pitempään; kehottaa komissiota ottamaan täyden vastuun asiattomasti maksettujen varojen takaisinperinnästä ja palauttamisesta EU:n talousarvioon; kannustaa komissiota vakiinnuttamaan yhtenäiset ilmoittamisperiaatteet kaikissa jäsenvaltioissa ja varmistamaan vertailukelpoisten, luotettavien ja riittävien tietojen keruun;
8. korostaa, että Euroopan unionin on lisättävä ponnistelujaan sähköisten viranomaispalvelujen periaatteiden vahvistamiseksi, koska se loisi edellytykset julkisen varainhoidon suuremmalle avoimuudelle; kiinnittää huomiota siihen, että elektronisiin rahasiirtoihin, toisin kuin käteisrahasiirtoihin, liitetään viitetiedot, minkä vuoksi niillä on vaikeampi tehdä petoksia ja niistä on helpompi tunnistaa epäillyt petokset; kannustaa jäsenvaltioita alentamaan raja-arvojaan, jotka ylittävät summat on maksettava muutoin kuin käteisellä;
9. kehottaa komissiota ottamaan huomioon yhteyden petoksia koskevien jäsenvaltioiden ilmoitusten ja sellaisen yhdenmukaistetun rikoslain puuttumisen välillä, jossa vahvistetaan yhteinen määritelmä unionin taloudellisten etujen suojelun alalla tapahtuvalle petolliselle menettelylle ja rikkomuksille; muistuttaa, että jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöä on yhdenmukaistettu vain rajallisesti;
10. korostaa, että EU-varojen väärinkäyttöön liittyvistä petoksista on viiden vuoden aikana julkaistu 27 jäsenvaltiossa 233 tutkimusraporttia ja aktiivisimpia raportoimaan ovat olleet

Yhdistynyt kuningaskunta, Slovakia, Saksa, Bulgaria, Espanja, Romania ja Viro¹; katsoo, että tutkivalla journalismilla on ollut tärkeä osuus unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavien petosten paljastamisessa ja että se on tärkeä tietolähde, joka myös OLAFin ja jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisten tai muiden asianomaisten viranomaisten olisi otettava huomioon;

11. muistuttaa, että parlamentti kehotti 6. huhtikuuta 2011 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2009² ottamaan käyttöön pakolliset kansalliset hallinnointia koskevat ilmoitukset, joita kansalliset tarkastusvirastot asianmukaisesti valvovat ja jotka tilintarkastustuomioistuim vahvistaa; pitää valitettavana, ettei tällaisia lisätoimia ole toteutettu;
12. pitää erittäin tärkeänä, että petolliseen menettelyyn puututaan asianmukaisesti EU:n tasolla; on hämmästynyt siitä, että OLAFin pääjohtaja on sisällyttänyt tutkintapolitiikan prioriteetteihin vuosiksi 2012 ja 2013 alakohtaiset raja-arvot todennäköisille taloudellisille vaikutuksille, mistä seuraa, että tapauksia, joissa arvioitu taloudellinen vaikutus jää alle raja-arvon, pidetään toisarvoisina eikä niitä todennäköisesti ryhdytä tutkimaan lainkaan; toteaa, että raja-arvo on tullialalle 1 000 000 euroa, Sapard-varoille 100 000 euroa, maatalousrahastoille 250 000 euroa, rakennerahastoille 500 000 euroa, EAKR:lle 1 000 000 euroa, keskitetyille menoille ja ulkoiselle avulle 50 000 euroa ja EU:n henkilöstön osalta 10 000 euroa; katsoo, ettei tätä voida hyväksyä; pyytää pääjohtajaa muuttamaan nykyistä käytäntöä ja luopumaan raja-arvon soveltamisesta töiden priorisointiin;
13. kehottaa pitämään Euroopan unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavaa korruptiota petoksena SEUT:n 325 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja sisällyttämään sen komission vuosikertomukseen ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta”;
14. toteaa, että se, missä määrin unionin varoihin liittyvistä rikoksista annetaan tuomioita, vaihtelee Euroopan unionissa huomattavasti jäsenvaltioittain (14 prosentista 80 prosenttiin); korostaa, että jäsenvaltioiden rikosoikeusjärjestelmien yhdenmukaistaminen on edelleen vähäistä ja että oikeudellista yhteistyötä on vahvistettava; vaatii kunnianhimoista eurooppalaista lainsäädäntöä sekä yhteistyön ja koordinoinnin parantamista kaikkien jäsenvaltioiden välillä, jotta varmistetaan tiukkojen rangaistusten määrääminen petoksiin syyllistyneille ja ehkäistään petollista menettelyä;
15. toteaa, että vuonna 2011 paljastuneista sääntöjenvastaisuuksista takaisin perittävä summa oli 321 miljoonaa euroa, josta jäsenvaltiot ovat jo perineet takaisin 166 miljoonaa euroa; toteaa, että perinteisten omien varojen perintäaste nousi 52 prosenttiin vuonna 2011, kun se vuonna 2010 oli 46 prosenttia;
16. ottaa huomioon OLAFin vuotta 2011 koskevan kertomuksen ja sen yleiskatsauksen vuosina 2006–2011 aloitetuissa oikeustoimissa edistymisestä ja toteaa, että näiden asiakirjojen mukaan yli puolessa näistä tapauksista ei ole vielä saatu tuomioistuimen

---

¹ Euroopan parlamentin selvitys ”Study on the Deterrence of fraud with EU funds through investigative journalism in EU-27”, 2012, s. 71.

² EUVL C 296 E, 2.10.2012, s. 40.

päätöstä¹; katsoo, että olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tullipetoksiin, koska tulliala on yksi niitä aloja Euroopassa, joilla systeemistä korruptiota esiintyy eniten;

17. panee huolestuneena merkille, että nykyisen talouskriisin vuoksi komissio ei aio lisätä jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisille myönnettävää rahoitusta, jonka myötä EU:n taloudellisia etuja voitaisiin suojella aikaisempaa tehokkaammin osana uutta kattavaa EU-strategiaa; katsoo, että tämän strategian olisi tarjottava johdonmukainen ja kattava vastaus pyrkimykseen vähentää salakuljetusta ja lisätä kerättäviä tuloja ja täten varmistaa, että tällainen investointi tuottaisi tuloksia tulevaisuudessa;

Tulot – omat varat

18. muistuttaa, että arvonlisäveron ja tullien asianmukainen kantaminen vaikuttaa välittömästi sekä jäsenvaltioiden talouteen että EU:n talousarvioon ja että tulojen keräämiseen liittyvien järjestelmien parantaminen ja sen varmistaminen, että kaikki siirrot rekisteröidään muodollisesti ja tuodaan esiin harmaan talouden piiristä, olisi asetettava ehdottomalle etusijalle kaikissa jäsenvaltioissa;
19. painottaa tässä yhteydessä, että veropetokset ja veronkierto ovat merkittävä riski EU:n julkisen talouden kannalta; korostaa, että EU:ssa menetetään veropetosten ja veronkierron vuoksi vuosittain arviolta yhden biljoonan euron verran julkisia varoja, mikä merkitsee jokaisen EU:n kansalaisen kannalta arviolta 2 000 euron vuotuista kustannusta; huomauttaa, että saamatta jääneiden verojen keskiarvo Euroopassa ylittää nykyisin jäsenvaltioiden terveydenhuoltoon käyttämien varojen kokonaismäärän ja on yli nelinkertainen verrattuna EU:ssa koulutukseen käytettyihin varoihin;
20. korostaa, että EU:n kansalaiset joutuvat maksamaan jokaisen tulli- ja arvonlisäveropetoksen vuoksi menetetyn euron johtuen mekanismista, jonka mukaan EU:n talousarviota tasapainotetaan bruttokansantuloon perustuviin tuloihin nähden; katsoo, että on mahdoton hyväksyä, että EU:n veronmaksajat itse asiassa tukevat sääntöjenvastaista toimintaa harjoittavia taloudellisia toimijoita; painottaa, että sekä komission että jäsenvaltioiden olisi asetettava veronkierron torjunta ehdottomalle etusijalle; kehottaa jäsenvaltioita yksinkertaistamaan verotusjärjestelmiään ja tekemään niistä avoimempia, koska monimutkaiset ja vaikeaselkoiset verotusjärjestelmät helpottavat liian usein veropetosten tekemistä;
21. kehottaa komissiota vahvistamaan koordinaatiotoimia jäsenvaltioiden kanssa, jotta voidaan kerätä luotettavaa tietoa menetetyistä tulli- ja arvonlisäveromaksuista asianomaisissa valtioissa ja raporttoimaan tästä säännöllisesti parlamentille;
22. suhtautuu myönteisesti siihen, että perinteisistä omista varoista 98 prosenttia peritään ilman mainittavia ongelmia, mutta toteaa, että jäsenvaltioiden suorituskyky vaihtelee perittäessä jäljelle jääviä kahta prosenttia²;

Tulli

---

¹ OLAFin vuosikertomus 2011, taulukko 6, s. 22.

² Parlamentin tilaama tutkimus aiheesta “Administrative performance differences between Member States recovering Traditional Own Resources of the European Union” (Hallinnollista suorituskykyä koskevat erot jäsenvaltioiden välillä EU:n perinteisten omien varojen takaisinperinnän yhteydessä).

23. painottaa, että perinteisten omien varojen kohdalla tullimaksuista saadut tulot ovat tärkeä tulonlähde jäsenvaltioiden hallintojen kannalta, jotka pidättävät 25 prosenttia kattaakseen kantamisesta aiheutuvat kulut; toistaa, että sääntöjenvastaisuuksien ja petosten tehokas ehkäiseminen tällä alalla suojaa unionin taloudellisia etuja ja vaikuttaa merkittävästi sisämarkkinoihin, sillä se poistaa tulleja kiertävien taloudellisten toimijoiden epäreilun edun velvoitteensa täyttäviin taloudellisiin toimijoihin nähden; painottaa, että perusongelma aiheutuu ilmoittamatta jääneestä tuonnista tai tuonnista, joka on jäänyt tullin valvonnan ulkopuolelle;
24. on erittäin huolestunut tilintarkastustuomioistuimen päätelmästä, jonka mukaan kansallisessa tullivalvonnassa on vakavia puutteita¹;
25. painottaa, että EU:lla on yksinomainen toimivalta tulliliiton alalla, minkä vuoksi komissio on velvollinen ottamaan käyttöön kaikki tarvittavat toimet, jotta varmistetaan, että jäsenvaltioiden tulliviranomaiset toimivat yhtenäisesti, ja valvomaan niiden täytäntöönpanoa;
26. kehottaa tutkimaan mahdollisuutta perustaa petosten torjuntaan erikoistuva Euroopan tullivirkailijoiden ryhmä, joka työskentelee kansallisten tulliviranomaisten tukena;
27. muistuttaa, että 70 prosenttia EU:n tullimenettelyistä on yksinkertaistettu; on erittäin huolestunut havainnoista, joita tilintarkastustuomioistuin esittää erityiskertomuksessaan N:o 1/2010 ja jossa tuodaan esiin alaan liittyviä vakavia puutteita, kuten heikkolaatuiset tai huonosti dokumentoidut tarkastukset, automatisoidun tiedonkäsittelytekniikan vähäinen käyttö, yksinkertaistamiskäytäntöjen liiallinen käyttö ja heikkolaatuiset jälkitarkastukset;
28. painottaa, että uudenaikaiset tietotekniset ratkaisut ja suora tiedonsaanti ovat ratkaisevassa asemassa tulliliiton tehokkaan toiminnan kannalta; katsoo, että olemassa olevat ratkaisut eivät ole tyydyttäviä; on erityisen huolestunut havainnosta, joka esitettiin toukokuussa 2012 julkaistussa Eurofisc-verkoston ensimmäisessä toimintakertomuksessa vuodeksi 2011² ja jonka mukaan useimpien jäsenvaltioiden veroviranomaisilla ei ole suoraa yhteyttä tullitietoihin, minkä vuoksi tullitietojen automaattinen ristiintarkastaminen verotietojen kanssa ei ole mahdollista;
29. pitää valitettavana, että komissio ja jäsenvaltiot eivät ole pystyneet varmistamaan uudistetun tullikoodeksin pikaista täytäntöönpanoa; korostaa, että arvioiden mukaan uuden tullikoodeksin täytäntöönpanon viivästyminen johtaa noin 2,5 miljardin euron toimintakulusäästöjen menettämiseen täydelliseen toimivuuteen verrattuna ja jopa 50 miljardin euron menettämiseen laajennetuilla kansainvälisen kaupan markkinoilla³; kehottaa komissiota arvioimaan uudistetun tullikoodeksin täysimääräisen täytäntöönpanon siirtämisestä aiheutuvia kustannuksia ja arvioimaan määrällisesti seurauksia, joita tällaisesta siirtämisestä aiheutuu talousarvioon nähden;

---

¹ Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2011 ja tarkastettujen toimielinten vastaukset

² Kohdennettujen tietojen nopeaan jäsenvaltioiden väliseen vaihtoon tarkoitettu verkosto, joka perustettiin asetuksen (EU) N:o 904/2010 nojalla.

³ Euroopan parlamentin tutkimus "Roadmap to Digital Single Market". Saatavilla osoitteessa <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201209/20120914ATT51402/20120914ATT51402EN.pdf>.

30. korostaa tarvetta tehostaa entisestään tullipetosten torjuntaa, panee tyytyväisenä merkille petostentorjuntaan tarkoitettua passitustietojärjestelmän (ATIS) perustamisen ja toteaa, että kyseessä on keskustietorekisteri, joka on suunniteltu siten, että kaikki toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedot kauttakuljetettavien tavaroiden liikkeistä EU:n alueella;
31. ottaa huomioon, että vuonna 2011 toteutetut EU:n ja sen jäsenvaltioiden ja joidenkin EU:n ulkopuolisten maiden väliset yhteiset tulliopeeraatiot onnistuivat, ja kannustaa toteuttamaan tällaisia operaatioita säännöllisesti arkojen tavaroiden salakuljetuksen ja tietyillä riskialoilla esiintyvien petosten torjumiseksi; toteaa, että vuonna 2011 toteutetut yhteiset tulliopeeraatiot johtivat 1,2 miljoonan savukkeen takavarikointiin sekä yhteensä yli 1,7 miljoonan arvoisten vero- ja tullipetosten paljastumiseen;

Arvonlisävero

32. muistuttaa, että asianmukaiset tullimenettelyt vaikuttavat välittömästi arvonlisäveron laskemiseen; pitää valitettavina tilintarkastustuomioistuimen tällä alalla havaitsemia puutteita; on erityisen huolestunut sen johdosta, että tilintarkastustuomioistuin toteaa erityiskertomuksessaan nro 13/2011, että pelkästään tullimenettelyn 42¹ soveltamisesta seurasi vuonna 2009 ekstrapoloituja menetyksiä noin 2 200 miljoonaa euroa² seitsemässä tarkastuksen kohteena olleessa jäsenvaltiossa; määrä vastaa 29:ää prosenttia alv:stä, joka olisi teoreettisesti ollut sovellettavissa kaiken tullimenettelyn 42 alaisen tuonnin veron perusteeseen vuonna 2009 kyseisissä jäsenvaltioissa;
33. on erittäin huolestunut arvonlisäveropetoksien laajasta levinneisyydestä; korostaa, että arvonlisäveron kantotapa on säilynyt muuttumattomana sen käyttöönnotosta alkaen; korostaa, että malli on vanhentunut, kun otetaan huomioon lukuisat muutokset teknologisessa ja taloudellisessa ympäristössä; painottaa, että välittömän verotuksen alalla toteutettavat aloitteet edellyttävät neuvoston yksimielistä päätöstä; pitää valitettavana, että kaksi tärkeää alv-petosten torjuntaa koskevaa aloitetta, joista toinen on ehdotus neuvoston direktiiviksi yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäpetosten vastaisen nopean reagoinnin mekanismin osalta (COM(2012)0428) ja toinen on ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tiettyjen petosalttiiden tavaroiden luovutuksiin ja tiettyjen petosalttiiden palvelujen suorituksiin vapaaehtoisesti ja tilapäisesti sovellettavan käännetyin verovelvollisuuden osalta (COM(2009)0511), ovat tällä hetkellä juuttuneina neuvostoon³;
34. toteaa, että liiketoimista veroviranomaisille tehtävien ilmoitusten olisi oltava reaaliaikaisia, jotta voidaan torjua veronkiertoa;
35. katsoo, että poistamalla rekisteröimättömät siirrot on mahdollista vähentää kantamatta

---

¹ Järjestelmä, jota tuoja käyttää saadakseen vapautuksen arvonlisäverosta silloin, kun tuodut tavarat kuljetetaan toiseen jäsenvaltioon, ja jossa arvonlisävero maksetaan määräjäsenvaltioon.

² Summa, josta 1 800 miljoonaa euroa oli aiheutunut seitsemässä tarkastukseen valitussa jäsenvaltiossa ja 400 miljoonaa euroa otokseen sisältyneiden tuontitavaroiden 21 määräjäsenvaltiossa.

³ Komission jäsenen Šemetan vastaukset CONT-valiokunnan esittämiin kysymyksiin ovat saatavilla osoitteessa <http://www.europarl.europa.eu/committees/fi/cont/publications.html?id=CONT00004#menuzone>.

jäävän arvonlisäveron määrää;

Savukkeiden salakuljetus

36. toteaa, että raskaasti verotettavien tavaroiden salakuljetus aiheuttaa huomattavia tulonmenetyksiä EU:n ja sen jäsenvaltioiden talousarvioille ja että EU:ssa tapahtuvasta savukkeiden salakuljetuksesta johtuvan välittömän tullitulojen menetyksen arvioidaan olevan yli 10 miljardia euroa vuodessa;
37. korostaa, että savukkeiden salakuljetus on kansainvälisten rikollisjärjestöjen merkittävä rahoituslähde; korostaa näin ollen, että EU:n itärajalla tapahtuvan savukkeiden ja alkoholin salakuljetuksen torjumiseksi on tärkeää vahvistaa komission toimintasuunnitelman ulkoista ulottuvuutta, johon kuuluu naapurimaiden täytäntöönpanovalmiuksien kehittämisen tukeminen, teknisen avun ja koulutuksen tarjoaminen, tietoisuuden lisääminen, operatiivisen yhteistyön lisääminen, kuten yhteiset tulliooperaatiot sekä tietokantojen vastavuoroinen hyödyntäminen ja kansainvälisen yhteistyön tiivistäminen; korostaa erityisesti jäsenvaltioiden Venäjän ja itäisten kumppanusmaiden (Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Moldova ja Ukraina) kanssa harjoittaman yhteistyön merkitystä toimintasuunnitelmassa ehdotettujen kohdennettujen toimien täytäntöönpanon osalta;
38. katsoo, että itäraja on tässä yhteydessä erityisen riskialtis maantieteellinen alue; suhtautuu myönteisesti komission julkaisemaan toimintasuunnitelmaan savukkeiden ja alkoholin salakuljetuksen torjumiseksi EU:n itärajalla;
39. suhtautuu myönteisesti petostentorjuntaviraston toimiin edellä mainitun toimintasuunnitelman täytäntöön panemiseksi; suhtautuu erittäin myönteisesti menestyksekkääseen Barrel-operaatioon, johon osallistui 24 jäsenvaltiota sekä Norja, Sveitsi, Kroatia ja Turkki, ja aktiivisen panoksensa antoivat verotuksesta ja tulliliitosta vastaava komission pääosasto, Europol, Frontex ja Maailman tullijärjestö; toteaa, että operaation seurauksena takavarikoitiin 1,2 miljoonaa savuketta;
40. suhtautuu myönteisesti siihen, että sopimuspöytäkirja tupakkatuotteiden laittoman kaupan torjumiseksi hyväksyttiin 12. marraskuuta 2012 Maailman terveysjärjestön (WHO) tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen osapuolten viidennessä kokouksessa;

Menot

41. muistuttaa, että 94 prosenttia EU:n talousarviosta investoidaan jäsenvaltioihin, ja että tällaisina taloudellisesti vaikeina aikoina on olennaisen tärkeää, että kaikki varat käytetään asianmukaisesti; katsoo näin ollen, että EU:n talousarvioon kohdistuvien petoksien torjuminen kaikissa rahoitusohjelmissa on asetettava etusijalle, jotta helpotetaan menetettyjen varojen palauttamista ja varmistetaan, että EU:n talousarviota käytetään sen tärkeimpien tavoitteiden, kuten työpaikkojen ja kasvun luomisen, saavuttamiseksi;
42. pitää valitettavana, että suurin osa sääntöjenvastaisuuksista EU:n menoissa tapahtuu kansallisella tasolla;
43. korostaa, että avoimuuden lisääminen on avain petollisten menettelyjen paljastamiseen, koska se mahdollistaa asianmukaisen valvonnan; palauttaa mieliin, että parlamentti kehotti edeltävinä vuosina komissiota ryhtymään toimiin sen varmistamiseksi, että tietoa

EU-varojen edunsaajista on saatavissa yhdestä yhteyspisteestä; pitää valitettavana, ettei tätä toimenpidettä ole pantu täytäntöön; kehottaa siksi toistamiseen komissiota suunnittelemaan toimia oikeudellisten järjestelyjen avoimuuden lisäämiseksi sekä luomaan järjestelmän, jossa kaikkien EU- varojen saajien nimet julkaistaan samalla verkkosivustolla riippumatta varojen hoitajasta ja kaikilta jäsenvaltioilta vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä saatujen standardoitujen tietojen perusteella; kehottaa jäsenvaltioita toimimaan yhteistyössä komission kanssa ja toimittamaan sille täysimääräiset ja luotettavat tiedot jäsenvaltioiden hallinnoimien EU:n varojen saajista; kehottaa komissiota arvioimaan "yhteisen hallinnon" järjestelmän ja antamaan parlamentille kertomuksen mahdollisimman pian;

Maatalous

44. suhtautuu myönteisesti siihen, että Alankomaissa, Puolassa ja Suomessa on parannettu johdonmukaista ilmoittamista koskevien sääntöjen noudattamista ja että kaikkien EU:n 27 jäsenvaltion yhteenlaskettu noudattamisaste on noussut noin 93 prosenttiin verrattuna vuoteen 2010, jolloin se oli 90 prosenttia;
45. korostaa kuitenkin, että koska EU:ssa on ainakin 20 miljoonaa ilmoitettua merkitykseltään vähäistä julkisen sektorin korruptiotapausta, on selvää, että korruptioilmiö heijastuu myös jäsenvaltioiden julkisen hallinnon osiin (ja vastaaviin poliittisiin henkilöihin), jotka ovat vastuussa unionin varojen ja muiden taloudellisten etujen hallinnoinnista¹; toteaa, että maatalouden alalla vuonna 2011 petoksiksi ilmoitettujen säännönvastaisuuksien määrä (yhteensä 139) ei vastaa todellisuutta; panee merkille, että komissio kääntyi jäsenvaltioiden puoleen ja ilmaisi huolestuneisuutensa siitä, että ilmoitukset petoksista eivät ehkä ole täysin luotettavia, minkä myös komissio itse takaa ja kiinnittää huomiota siihen, että tietyissä jäsenvaltioissa ilmoitettujen petosten lukumäärä on alhainen; kehottaa tehostamaan edelleen yhteistyötä ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä, jotta voidaan puuttua petoksiin ja ilmoittaa niistä komissiolle;
46. on edelleen huolestunut siitä, että Ranskan, Saksan, Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittama petosten määrä on epäilyttävän alhainen, erityisesti ottaen huomioon niiden koon ja niiden saaman taloudellisen tuen; pitää valitettavana, että komissio ei antanut vuosikertomuksessaan lopullista vastausta kysymykseen siitä, johtuvatko Ranskan, Saksan, Espanjan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoittamat alhaiset petosepäilyjen määrät siitä, että ilmoitusperiaatteita ei ole noudatettu, vai näissä jäsenvaltioissa käytössä olevien valvontajärjestelmien kyvystä havaita petoksia; kehottaa edellä mainittuja jäsenvaltioita toimittamaan mahdollisimman pikaisesti yksityiskohtaisen ja perusteellisen selvityksen niiden ilmoittamista alhaisista epäiltyjen petosten määristä;
47. panee merkille, että ilmoitettujen petosten alhainen lukumäärä tietyissä jäsenvaltioissa saattaa johtua siitä, että tapaukset, joita yhdessä jäsenvaltioissa pidetään väärinkäytöksinä, ei välttämättä katsota laittomiksi toisessa jäsenvaltiossa, ja kehottaa näin ollen komissiota määrittämään ja esittämään selvennykset mainituissa tapauksissa, yhdenmukaistamaan petosten määrittelyperusteet ja välittämään ne kaikille jäsenvaltioille;

---

¹ Järjestäytyneitä rikollisuutta, korruptiota ja rahanpesua käsittelevä erityisvaliokunta (CRIM) 2012–2013, asiakirja korruptiosta, systeemisestä lahjonnasta jäsenvaltioiden julkishallinnoissa ja toimista korruption kielteisten vaikutusten torjumiseksi EU:ssa, marraskuu 2012, s. 2.

48. kehottaa komissiota tarkistamaan raportointijärjestelmän ja yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden käytännöt väärinkäyttöihin puuttumisessa ja niiden ilmoittamisessa komissiolle; katsoo, että tarkoituksena on tehostaa tutkimuksia ja samalla edistää tutkimusten kohteena olevien henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien selventämistä;
49. toteaa, että YMP:n varojen väärinkäyttämisen estämiseksi tulevaisuudessa ongelman tilastollisen käsittelemisen lisäksi on myös analysoitava, miten petoksen mekanismit toimivat erityisesti vakavissa tapauksissa; katsoo myös, että jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava kaikista havaitsemistaan sääntöjenvastaisuuksista komissiolle ja että petokseksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet olisi tutkittava perusteellisesti;
50. korostaa, että ajan tasalle saatetun monialaisen asetuksen muutetun 43 artiklan mukaisesti komissio olisi valtuutettava alentamaan jäsenvaltiolle maksettavia kuukausi- tai välimaksuja tai keskeyttämään ne, jos kyseisiä kansallisen valvontajärjestelmien keskeisiä piirteitä ei ole tai ne ovat tehottomia havaittujen puutteiden vakavuuden tai jatkuvuuden vuoksi tai jos sääntöjenvastaisia maksuja ei peritä takaisin asianmukaista huolellisuutta noudattaen, tai jos
  - a) edellä tarkoitettut puutteet ovat luonteeltaan jatkuvia ja ovat olleet syynä vähintään kahteen kyseisen asetuksen 54 artiklan nojalla annettuun täytäntöönpanosäädökseen, joilla kyseisen jäsenvaltion asianmukaisia menoja on jätetty unionin rahoituksen ulkopuolelle; tai
  - b) komissio katsoo, ettei kyseinen jäsenvaltio pysty toteuttamaan tarvittavia korjaavia toimenpiteitä lähitulevaisuudessa noudattaen selkeitä edistymistä mittaavia indikaattoreita sisältävää toimintasuunnitelmaa, joka on laadittu komissiota kuullen;
51. on huolissaan siitä, että varainhoitovuoden 2011 lopussa tuensaajilta on edelleen perimättä yhteensä 1,2 miljardia euroa Euroopan maatalouden tukirahaston varoja;
52. kehottaa komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet tehokkaan takaisinperintäjärjestelmän luomiseksi siten, että nykyiseen uudistukseen perustuva kehitys otetaan huomioon, ja tiedottamaan saavutetusta edistyksestä Euroopan parlamentille unionin taloudellisten etujen suojaamista koskevassa seuraavassa vuosikertomuksessa;
53. korostaa, että ”lieviä rikoksia” koskeva menettely olisi palautettava voimaan ja että ajan tasalle saatetun monialaisen asetuksen 56 artiklan 3 kohdan mukaista perintää ei tarvitse panna täytäntöön tapauksissa, joissa tähän mennessä kertyneet kustannukset ja perinnän todennäköiset kustannukset ovat perittävää summaa suuremmat; kehottaa komissiota määrittämään paikallisen hallinnon yksinkertaistamiseksi, että mainittu ehto katsotaan täytetyksi, kun edunsaajalta perittävän yksittäisen maksun summa on enintään 300 euroa; katsoo, että luopumalla pienten ja hyvin pienten summien perimisestä kansalliset ja alueelliset viranomaiset voivat vähentää hallinnollista rasitusta, tutkia vakavia sääntöjenvastaisuuksia tehokkaammin ja ryhtyä asianmukaisiin toimiin niiden torjumiseksi;
54. toteaa, että maatalouden alalla tehtiin sääntöjenmukaisuuden tarkastamismenettelyn yhteydessä tarkastuskäyntejä, joiden seurauksena komissio teki rahoitusoikaisuja yhteensä 822 miljoonan euron arvosta; ottaa lisäksi huomioon, että vahvistettujen oikaisujen kokonaismäärä oli 1 068 miljoonaa euroa; toteaa huolestuneena, että

takaisinperintäaste laski vuonna 2011 maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla 77 prosenttiin, kun se vuonna 2010 oli ollut 85 prosenttia;

55. korostaa, että olisi kiinnitettävä huomiota siihen, miten edelleen suhteellisen pitkiä palautusmenettelyjä tehostetaan;

Koheesiopolitiikka

56. pitää myönteisenä, että komissio teki vuonna 2011 rahoituseränsä 624 miljoonan euron edestä 673 miljoonasta eurosta ja että takaisinperintäaste nousi koheesiopolitiikan alalla 93 prosenttiin, kun se vuonna 2010 oli ollut 69 prosenttia; painottaa kuitenkin, että rahoituseränsä kumulatiivinen täytäntöönpanoaste on vain 72 prosenttia ja että 2,5 miljardia euroa on edelleen perimättä;
57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yksinkertaistamaan asianomaisia julkisia hankintoja koskevia sääntöjä ja rakennerahastojen hallinnointia koskevia menettelysääntöjä;
58. toteaa, että jotkin suuret jäsenvaltiot, kuten Ranska, eivät ilmoittaneet vuonna 2011 yhtään koheesiopolitiikkaan liittyvää sääntöjenvastaisuutta; kehottaa komissiota tutkimaan, mistä tämä johtuu, ja määrittämään, toimivatko seuranta- ja valvontajärjestelmät asianmukaisesti sellaisissa jäsenvaltioissa, jotka eivät ilmoita yhtään sääntöjenvastaisuutta;
59. suhtautuu myönteisesti siihen, että Ranskassa on saatettu päätökseen sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän (IMS) täytäntöönpano;

Ulkosuhteet, unionin ulkopuolelle suunnattu tuki ja laajentumisasiat

60. panee huolestuneena merkille, että tilintarkastustuomioistuin viittaa vuoden 2011 talousarvion toteuttamista koskevan vuosikertomuksensa 7 luvussa ("Ulkosuhteet, unionin ulkopuolelle suunnattu tuki ja laajentumisasiat") loppumaksuissa esiintyviin virheisiin, jotka eivät tulleet esiin komission valvontamenettelyissä, ja joista tilintarkastustuomioistuin pääättelee, että komission valvontamenettelyt eivät ole täysin tehokkaita; kehottaa komissiota noudattamaan tilintarkastustuomioistuimen suosituksia ja vastuuvapauslausuntoa parantaakseen seurantamekanismejaan, jotta voidaan varmistaa varainkäytön tehokkuus ja asianmukaisuus;
61. ehdottaa, että EU:n ulkoisia toimia ja erityisesti EU:n operaatioita koskevat tilintarkastustuomioistuimen havainnot ja suositukset otetaan huomioon arvioitaessa edellä mainittujen edistymistä tavoitteidensa saavuttamisessa ja harkittaessa niiden tehtävien jatkamista jo myönnettyjen varojen käytön tehokkuuden ja asianmukaisuuden varmistamiseksi; panee merkille, että Euroopan ulkosuhdehallinnon hankinta- ja tarjousmenettelyissä havaittiin joitakin heikkouksia, ja pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa korjaamaan ne pikaisesti;
62. pitää myönteisenä EU:n petostentorjuntapolitiikkaa, johon sisältyy aikaisempaa enemmän yhteistyötä kolmansien maiden kanssa, mukaan lukien petostentorjuntaan tarkoitettu passitustietojärjestelmä (ATIS), johon Euroopan vapaakauppaliiton mailla on pääsy, keskinäinen hallinnollinen avunanto ja siihen liittyvät petostentorjuntasäännökset kolmansien maiden kanssa sekä vuonna 2011 toteutetut yhteiset tulliopeeraatiot, kuten Fireblade Kroatian, Ukrainan ja Moldovan kanssa ja Barrel Kroatian, Turkin, Norjan ja

Sveitsin kanssa; pitää myönteisinä näiden toimien tuloksia ja taloudellista vaikutusta;

63. muistuttaa, että globalisoituneessa maailmassa petokset ovat yhä useammin rajat ylittäviä, ja tähdentää että tarvitaan vahvaa lainsäädäntöä ja selkeää sitoutumista kumppanimailta sekä pitää myönteisenä petosten torjuntatoimien sisällyttämistä uusiin ja uudelleen neuvoteltaviin kahdenvälisiin sopimuksiin, mukaan lukien Afganistanin, Kazakstanin, Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian kanssa ja yksinkertaisemmassa muodossa Australian kanssa tehtävien sopimusten luonnoksiin ja kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa kehittämään vakiolausekkeen, jolla tällaiset säädökset sisällytetään kaikkiin kolmansien maiden kanssa tehtäviin uusiin tai uudelleen neuvoteltuihin kahden- ja monenvälisiin sopimuksiin;
64. panee merkille, että liittymistä valmistelevaa rahoitusta koskevassa vuoden 2011 kertomuksessa todetaan, että väärinkäytösten määrä ja niiden taloudellinen vaikutus ovat vähentyneet; pitää myönteisenä, että aiheettomasti maksettujen liittymistä valmistelevien EU:n tukien takaisinperintä on tehostunut huomattavasti, mutta panee merkille, että takaisinperintäaste on vieläkin ainoastaan 60 prosenttia; panee merkille sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisessa tuensaajien välillä ilmenevät suuret eroavaisuudet, jotka ensisijaisesti liittyvät sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän hyväksymis- ja täytäntöönpanovaiheeseen; kehottaa näin ollen komissiota jatkamaan sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän täytäntöönpanon läheistä seurantaa kaikissa välineen edunsaajamaissa; kannattaa komission erityisesti Kroatialle esittämää kehotusta panna täydellisesti täytäntöön sääntöjenvastaisuuksien hallintojärjestelmä, joita koskeviin toimiin maa ei edelleenkään ole ryhtynyt sille annetusta koulutuksesta ja tuesta huolimatta, ja komission entiselle Jugoslavian tasavallalle Makedonialle esittämää kehotusta panna järjestelmä täytäntöön; toteaa, että vuonna 2011 ilmoitetuista tapauksista on peritty takaisin 26 miljoonaa euroa;
65. suhtautuu myönteisesti komission tavoitteeseen tukea Kroatiaa ja entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän täytäntöönpanossa;

OLAF

66. toistaa, että on välttämätöntä jatkaa OLAFin riippumattomuuden, vaikuttavuuden ja tehokkuuden vahvistamista, mukaan luettuna OLAFin valvontakomitean riippumattomuus ja toimintakyky; kehottaa OLAFia ja valvontakomiteaa ryhtymään toimiin parantaakseen niiden työskentelysuhdetta, jota Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ylähuoneen EU-asioiden valiokunta on kuvannut raportissa vihamieliseksi johtuen erityisesti yhteisymmärryksen puuttumisesta kyseisten tahojen väliltä siitä, mikä valvontakomitean tehtävä tarkkaan ottaen on; kehottaa komissiota tutkimaan tapoja, joiden avulla OLAFin ja sen valvontakomitean välistä viestintää ja työskentelysuhteita voitaisiin rakentavasti parantaa;
67. suhtautuu myönteisesti edistykseen, jota on saavutettu neuvoteltaessa ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta ja asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (COM(2011)0135); katsoo, että tämä uusi asetus olisi annettava mahdollisimman pian; on kuitenkin vakuuttunut siitä, että OLAFin viimeaikainen kehitys huomioon ottaen ja sen perusteella, miten tutkimukset suoritettiin, valvontakomitean vuoden 2012 toimintakertomuksen liitteessä 3 esitetyt suositukset olisi

otettava huomioon; ei voi hyväksyä, että valvontakomitealle, joka valvoo prosessuaalisten takeiden noudattamista, perusoikeuksien kunnioittamista ja sitä, että OLAFin henkilöstö noudattaa tutkintamenettelyjä koskevia sisäisiä sääntöjä, ei ole monissa tapauksissa myönnetty päätettyjen tutkimusten asiakirja-aineiston suoraa käyttöoikeutta, kansallisille oikeusviranomaisille lähetetyt tutkimusta koskevat loppukertomukset mukaan luettuina;

68. toteaa, että mainittu tuleva uudistus antaa OLAFille muun muassa mahdollisuuden sopia hallinnollisista järjestelyistä kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa, mikä vahvistaa OLAFin valmiuksia torjua EU:n ulkoisiin toimiin liittyviä petoksia; pitää petostentorjuntastrategiaa (COM(2011)0376) myönteisenä muun muassa siitä syystä, että uuden monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 alaisiin rahoitusohjelmiin sisällytetään asianmukaiset petostentorjuntasäännökset; panee kuitenkin huolestuneena merkille komission päätelmän, jonka mukaan EU:n varojen rikolliselle väärinkäytölle jäsenvaltioissa ei ole riittävästi pelotteita; pitää myönteisinä komission ehdotuksia puuttua tähän ongelmaan ja suosittelee, että edunsaajavaltiot otetaan mukaan mahdollisimman kokonaisvaltaisesti;
69. panee merkille OLAFin valvontakomitean vuoden 2012 toimintakertomuksessaan esiin tuomat huolenaiheet, jotka liittyvät erityisesti lokakuussa 2012 kansallisille oikeusviranomaisille toimitettuun tapaukseen, joka johti komission jäsenen eronpyyntöön, kuten edellä mainitun raportin 29 kohdassa todetaan; katsoo, että asiasta vastaavien oikeusviranomaisten olisi tarkasteltava näitä huolenaiheita perusteellisesti; korostaa luottamuksellisuuden kunnioittamisen periaatetta ja sitä, että on tärkeää, ettei käynnissä oleviin oikeudenkäynteihin puututa poliittisesti;
70. on syvästi huolestunut OLAFin valvontakomitean raporteissa esitetyistä tiedoista; ei hyväksy sitä, että OLAF on suorittanut tutkimuksia, jotka menevät pitemmälle kuin nykyisin voimassa olevan OLAFia koskevan asetuksen (EY) N:o 1073/1999 3 ja 4 artiklassa luetellut toimet ja myös pitemmälle kuin tulevaa uudistusta koskevassa tekstissä mainitut toimet; toteaa, että edellä mainittuihin tutkimustoimiin sisältyvät tutkinnan kohteena olevan henkilön kanssa käytävän puhelinkeskustelun valmistelu kolmatta henkilöä varten, läsnäolo tallennetun keskustelun aikana sekä kansallisille viranomaisille esitetyt pyynnöt toimittaa OLAFille tietoja, joita niillä ei varsinaisesti ole ja joiden voidaan katsoa koskevan oikeutta yksityiselämään ja viestintään ja joita OLAF voi myöhemmin käyttää, kerätä ja tallentaa;
71. on järkyttynyt näistä toimista, koska Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tällaisten menetelmien käyttöä voidaan pitää viranomaisen puuttumisena yksityiselämän, kirjeenvaihdon ja viestinnän kunnioittamista koskevan oikeuden harjoittamiseen ja sen olisi oltava lain mukaista (EU:n perusoikeuskirjan 7 artikla, joka vastaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklaa);
72. muistuttaa, ettei voida hyväksyä, että OLAF tai mikään muu komission yksikkö rikkoo perusoikeuksia; viittaa tässä yhteydessä OLAFin valvontakomitean vuoden 2012 toimintakertomuksensa liitteessä 3 ilmaisemaan näkemykseen, jonka mukaan OLAF on ylittänyt tällä hetkellä voimassa olevan asetuksen 3 ja 4 artiklassa selvästi luetellut tutkintatoimet muun muassa siten, että kolmannelle osapuolelle on valmisteltu puhelinkeskustelun sisältöä tutkinnan kohteena olevan henkilön kanssa ja oltu läsnä kyseisen, äänitetyn keskustelun aikana; edellyttää OLAFin toimittavan tyydyttävän selvityksen sen tutkintatoimenpiteiden oikeusperustasta, kuten puhelinkeskustelujen

äänittämisestä;

73. pitää myönteisenä valvontakomitean vuoden 2012 toimintakertomuksessa (kohta 53) esittämää toteamusta, jonka mukaan Euroopan unionin tuomioistuin hylkäsi laittomina kaikki toimet OLAFin päätösten peruuttamiseksi eikä oikeusasiamies nähnyt yhdessäkään tapauksessa huonoa hallintoa; toteaa lisäksi, että Euroopan tietosuojavaltuutettu katsoi, että yleisesti ottaen OLAF noudatti tietosuojasääntöjä lukuun ottamatta tapausta, jossa tietosuojavaltuutettu katsoi OLAFin rikkoneen henkilötietojen suojaa paljastaessaan tarpeettomasti ilmiantajan henkilöllisyyden tämän toimielimelle;
74. on syvästi huolestunut valvontakomitean havainnoista, joiden mukaan OLAF ei ole suorittanut muiden kuin henkilöstölle annetuissa ohjeissa nimenomaisesti lueteltujen tutkimustoimien lainmukaisuuden etukäteistarkastusta; toteaa, että tämä vaarantaa asianomaisten henkilöiden perusoikeuksien ja oikeusturvatakeiden kunnioittamisen;
75. pyytää OLAFia ilmoittamaan asiasta vastaavalle parlamentin valiokunnalle oikeusperustan, jonka nojalla sillä on valtuudet avustaa yksityishenkilöiden puhelinkeskustelujen tallentamisessa ja sen valmistelussa ilman heidän ennakkosuostumustaan ja käyttää sisältöjä hallinnollisiin tutkimuksiin; toistaa OLAFille esittämänsä pyynnön toimittaa parlamentille – neuvoston esittämän vastaavan pyynnön mukaisesti – oikeudellinen analyysi kyseisten tallenteiden laillisuudesta jäsenvaltioissa;
76. toteaa, että keskeisten menettelysääntöjen rikkominen valmistelevien tutkimusten aikana saattaa kyseenalaistaa OLAFin suorittamien tutkimusten perusteella tehdyn lopullisen päätöksen laillisuuden; katsoo, että tähän voi liittyä suuri riski, koska rikkomukset voisivat vaikuttaa komission oikeudelliseen vastuuseen; kehottaa OLAFia korjaamaan heti tämän puutteen antamalla asianmukaisen pätevyyden omaaville oikeusalan asiantuntijoille tehtäväksi suorittaa etukäteistarkastuksia kohtuullisen ajan kuluessa;
77. ei hyväksy OLAFin pääjohtajan suoraa osallistumista joihinkin tutkimustoimiin, kuten todistajien kuulemisiin; huomauttaa, että pääjohtaja joutuu siten eturistiriitaan, koska hän on henkilöstösääntöjen 90 a artiklan ja henkilöstölle annettujen ohjeiden 23 artiklan 1 kohdan mukaan se viranomainen, joka vastaanottaa OLAFin tekemiä tutkimuksia koskevat valitukset ja päättää, ryhdytäänkö tarvittaviin toimiin oikeusturvatakeiden noudattamatta jättämisen takia; kehottaa OLAFin pääjohtajaa vastedes pidättäytymään osallistumasta suoraan tutkimustoimiin;
78. on huolestunut siitä, että OLAF ei ole aina arvioinut saamiaan tietoja perusteellisesti sen kannalta, onko kyse riittävän vakavista epäilyistä; pitää tällaista arviointia olennaisena, jotta voidaan taata OLAFin riippumattomuus toimielimistä, elimistä, laitoksista ja virastoista sekä hallituksista, kun jokin näistä tahoista panee asian vireille, ja vahvistaa mainittua riippumattomuutta;
79. katsoo, että OLAFin olisi aina ilmoitettava valvontakomitealle, kun se on saanut valituksen, joka koskee perusoikeuksia tai oikeusturvatakeita;
80. odottaa saavansa lisätietoja valvontakomitean vuosikertomuksessa mainituista seikoista; vaatii täydellistä avoimuutta kaikkien mainittujen seikkojen suhteen;
81. pitää valitettavana, että jäsenvaltiot ryhtyivät OLAFin tutkimusten perusteella oikeustoimiin vuosina 2006–2011 vain 46 prosentissa tapauksista; katsoo, että tämä ei

riitä ja kehottaa uudelleen komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan suositusten tehokkaan ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon sen jälkeen, kun OLAF on tutkinut tapaukset;

82. katsoo, että jäsenvaltiot olisi velvoitettava raportoimaan vuosittain niiden tapausten seurannasta, jotka OLAF on antanut jäsenvaltioiden oikeusviranomaisten käsiteltäväksi, tapauksissa langetetut rikosoikeudelliset ja taloudelliset seuraamukset mukaan lukien;
83. on huolestunut valvontakomission vuosikertomukseen sisältyvistä huomautuksista, joiden mukaan OLAFin suositusten täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa ei ole mitään tietoja; ei ole tyytyväinen tähän tilanteeseen ja kehottaa OLAFia varmistamaan, että jäsenvaltiot toimittavat asiaan kuuluvat ja yksityiskohtaiset tiedot OLAFin suositusten täytäntöönpanosta ja että Euroopan parlamentille tiedotetaan säännöllisesti;
84. toteaa, että vuonna 2011 perittiin OLAFin tutkimusten perusteella takaisin 691,4 miljoonaa euroa, joista 389 miljoonaa euroa on peräisin yhdestä ainoasta tapauksesta Calabriassa Italiassa, jossa oli kyse rakennerahasto-ohjelmista rahoitetusta tiehankkeesta;
85. kehottaa ilmoittamaan jäsenvaltioille muun muassa tullialalla (jolla raja-arvo, jonka alittaviin petoksiin OLAF ei puutu, on 1 miljoona euroa) ja rakennerahastoissa (joissa raja-arvo on 500 000 euroa) havaitut mahdolliset petokset ja sääntöjenvastaisuudet, joiden taloudelliset vaikutukset ovat vähäisempiä, ja toimittamaan jäsenvaltioille asiaa koskevat tiedot ja antamaan niille mahdollisuuden noudattaa kansallisia petostentorjuntamenettelyjä;
86. on erittäin huolissaan OLAFin tehokkuudesta ja sisäisestä toiminnasta, sillä vahva ja hyvin johdettu OLAF on erittäin tärkeä petosten ja lahjonnan torjunnassa, kun kyseessä ovat Euroopan veronmaksajien rahat; kehottaa tästä syystä komissiota yhteistyössä parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan kanssa ja vastattaessa sen kysymyksiin analysoimaan OLAFin toimien lainmukaisuutta, ryhtymään kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin OLAFin hallinnon parantamiseksi ja laatimaan käytännön ratkaisuja sen puutteiden korjaamiseksi ennen vuoden 2013 loppua; kehottaa komissiota ja neuvostoa sillä välin lykkäämään kaikkia Euroopan syyttäjänviraston käyttöönottoa koskevia keskusteluja ja päätöksiä;

Komission aloitteet petostentorjunnan alalla

87. pitää myönteisenä, että komissio kehittää parlamentin pyynnöstä menetelmää EU:n varoilla toteutettavissa julkisissa hankinnoissa ilmenevästä korruptiosta aiheutuvien kustannusten selvittämiseksi;
88. suhtautuu myönteisesti komission työohjelmaan vuodeksi 2012 sisältyvään aloitteeseen Euroopan unionin taloudellisten etujen suojelun parantamisesta sekä tiedonantoon Euroopan unionin taloudellisten etujen suojelemisesta rikoslainsäädännön ja hallinnollisten selvitysten avulla; korostaa, että tämän aloitteen tarkoituksena on tiukentaa rikollisesta toiminnasta, korruptio mukaan luettuna, määrättäviä rangaistuksia ja tehostaa Euroopan unionin taloudellisten etujen suojelua;
89. suhtautuu myönteisesti komission uuteen petostentorjuntastrategiaan (COM(2011)0376) ja kesäkuussa 2011 hyväksytyyn sen täytäntöönpanoon tarkoitettuun sisäiseen

toimintasuunnitelmaan (SEC(2011)0787), sillä niiden tavoitteena on parantaa petosten ehkäisemistä ja havaitsemista EU:ssa; kehottaa komissiota antamaan selvityksen kunkin pääosaston petostentorjuntastrategiasta ja arvioimaan ne;

90. suhtautuu myönteisesti komission ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2012)0363 – ehdotus direktiiviksi taloudellisten etujen suojelemisesta), jolla on tarkoitus korvata Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista koskeva yleissopimus ja sen lisäpöytäkirjat;
91. suhtautuu erityisen myönteisesti siihen, että taloudellisten etujen määritelmä, joka on esitetty ehdotuksessa taloudellisten etujen suojaamista koskevaksi direktiiviksi, kattaa arvonlisäveron Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksen¹ mukaisesti; toteaa, että siinä vahvistetaan, että yhtäältä arvonlisäverotulojen kerääminen sovellettavan yhteisön oikeuden mukaisesti ja toisaalta vastaavien arvonlisäverovarojen tulouttaminen yhteisön talousarvioon liittyvät suoraan toisiinsa, koska kaikista puutteista arvonlisäverotulojen keräämisessä aiheutuu mahdollisesti arvonlisäverovarojen määrän väheneminen;
92. suhtautuu myönteisesti ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Herkules III -ohjelmasta Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavien toimien tukemiseksi (COM(2011)0914); toteaa, että mainittu ohjelma on jatkoa Herkules II -ohjelmalle, jonka tuottama lisäarvo osoitettiin väliarvioinnissa;
93. toteaa, että vaikka komissio on tehnyt kaikki nämä myönteiset aloitteet, useimmat nykyiset korruption torjumiseen tähtäävät toimet ovat passiivisia; kehottaa komission pääosastoja tehostamaan petosten ehkäisemistä niiden omilla vastuualueilla;
94. odottaa kiinnostuneena komission lainsäädäntöehdotusta Euroopan syyttäjäviraston perustamisesta – jonka tehtävänä on tutkia tekoja, jotka vahingoittavat EU:n hallinnoimia tai sen nimissä hallinnoituja varoja, nostaa syytteitä tällaisiin tekoihin syyllistyneitä vastaan ja saattaa mainitut asiat tuomioistuimen käsiteltäväksi; toteaa, että komissio on ilmoittanut esittävänsä ehdotuksen kesäkuussa 2013;

o

o o

95. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan unionin tuomioistuimelle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan petostentorjuntaviraston valvontakomitealle ja Euroopan petostentorjuntavirastolle.

---

¹ Asia C-539/09, komissio v. Saksa, tuomio 15.11.2011 (EUVL C 25, 28.1.2012, s. 5).